

LEX-S.4131.2.2015.MR

**Rada Gminy
Siedlce
ul. Aslanowicza 10
08-110 Siedlce**

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz.594 ze zm.)

stwierdzam nieważność

Uchwały Nr IV/11/2014 Rady Gminy Siedlce z dnia 29 grudnia 2014 r. w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Siedlce.

Uzasadnienie

Rada Gminy w Siedlcach w dniu 29 grudnia 2014 r. podjęła uchwałę w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Siedlce w oparciu o przepis art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 2 stycznia 2015 r.

W dniu 14 stycznia 2015 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze w stosunku do Uchwały. Po zawiadomieniu Rady Gminy o wszczęciu postępowania, do organu nadzoru nie wpłynęła uchwała zmieniająca ani uchylająca ww. uchwałę.

W wyniku przeprowadzonego postępowania, organ nadzoru uznał, że przedmiotowa Uchwała została podjęta z naruszeniem wyżej wskazanego przepisu art. 229 pkt 3 w związku z art. 238 § 1 Kpa oraz art. 36 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2013 r. poz. 260).

I. Wniosek skarżącej oparty był na przepisie art. 36 ustawy o drogach publicznych, zgodnie z którym, w przypadku zajęcia pasa drogowego bez zezwolenia zarządcy drogi lub niezgodnie z warunkami podanymi w tym zezwoleniu właściwy zarządca drogi orzeka,

w drodze decyzji administracyjnej, o jego przywróceniu do stanu poprzedniego. Przepisu tego nie stosuje się w przypadku zajęcia pasa drogowego bez zezwolenia zarządcy drogi lub niezgodnie z warunkami podanymi w tym zezwoleniu, wymagającego podjęcia przez właściwy organ nadzoru budowlanego decyzji o rozbiórce obiektu budowlanego. W świetle powyższego, organ administracji będący zarządcą drogi gminnej (Wójt Gminy Siedlce) był zobowiązany do wszczęcia postępowania administracyjnego w zakresie wskazanym we wniosku i zakończenie go albo decyzją nakazującą przywrócenie drogi do stanu poprzedniego, bądź inną wynikającą z przepisów prawa administracyjnego. Konsekwencją zakwalifikowania sprawy jako sprawy administracyjnej w rozumieniu Kpa oraz uznania, że nie została ona prowadzona w sposób należyty jest możliwość złożenia przez stronę postępowania zażalenia na bezczynność organu administracji, zgodnie z art. 37 § 2. W tym zakresie organem właściwym do rozpatrzenia skargi na działalność wójta jest samorządowe kolegium odwoławcze, jako organ odwoławczy zgodnie z art. 37 § 1 Kpa. Zażalenie, o którym mowa w komentowanym przepisie, jest swoistym środkiem prawnym, nie służy bowiem na postanowienia, lecz na zachowanie się (bezczynność) organu administracji publicznej (tak: A.Wróbel, Komentarz do art. 37 Kpa, LEX). Z brzmienia art. 37 § 1 wynika, że zażalenie służy na niezłatwienie sprawy w terminie określonym w art. 35, w przepisach szczególnych lub ustalonym w myśl art. 36 albo na przewlekłe prowadzenie postępowania.

Rozpoznając skargę Rada Gminy winna była zatem w pierwszej kolejności rozważyć podstawę prawną do uznania bądź nieuznania swojej właściwości do rozpatrzenia skargi, mając na względzie regulacje zawarte w art. 233 i 236 Kpa w związku z art. 36 ustawy o drogach publicznych i wnioski z dokonanej oceny zawrzeć w uzasadnieniu do uchwały.

II. Niezależnie od powyższego należy uznać, że przedmiotowa uchwała nie spełnia wymogów przepisu art. 238 § 1 Kpa, zgodnie z którym zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi powinno zawierać: oznaczenie organu, od którego pochodzi, wskazanie, w jaki sposób skarga została załatwiona, oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego osoby upoważnionej do załatwienia skargi lub, jeżeli zawiadomienie sporządzone zostało w formie dokumentu elektronicznego, powinno być opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Zawiadomienie o odmownym załatwieniu skargi powinno zawierać ponadto **uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239.**

Uzasadnienie uchwały nie zawiera wszystkich elementów wymaganych powyższym przepisem, co skutkuje niemożnością oceny zgodności uchwały z prawem. Zawiera wyłącznie wskazanie faktów, jakie zdaniem Rady mają związek ze sprawą, nie zawiera natomiast żadnego odniesienia się do zarzutów skargi, w których skarżąca podnosi brak merytorycznego ustosunkowania się do sprawy, jak również kwestionuje procedurę wszystkich etapów postępowania prowadzonego przez Gminę wskutek złożenia przez nią pierwszego wniosku o wszczęcie postępowania administracyjnego z dnia 9 lipca 2014 r.

W świetle powyższego przepisu organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego podejmujący uchwałę w sprawie rozpatrzenia skargi na bezczynność organu wykonawczego gminy ma obowiązek sporządzenia jej uzasadnienia, gdyż takie uzasadnienie warunkuje kontrolę legalności sprawowaną przez organ nadzoru, a w szczególności, pozwala ocenić czy została ona podjęta po rozważeniu całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego i dokonaniu jego właściwej oceny. Z kolei Wojewoda w ramach prowadzonego postępowania nadzorczego może badać jedynie prawidłowość postępowania rady gminy w odniesieniu do trybu rozpatrywania skargi i sporządzenia zawiadomienia o sposobie jej załatwienia. (wyrok WSA II SAB/Rz 84/11). Brak szczegółowego uzasadnienia uchwały w wyżej wskazanym zakresie uniemożliwia więc dokonanie prawidłowej oceny sposobu rozpatrzenia skargi.

W związku z powyższym Uchwała winna być wyeliminowana z obrotu prawnego jako istotnie naruszająca prawo w wyżej wskazanym zakresie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Gminie Siedlce przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty doręczenia, za moim pośrednictwem.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie Uchwały z mocy prawa, z dniem jego doręczenia.

Województwo Mazowieckie
Jacek Kozłowski